

Rapport

Datum: 7 februari 2011

Rapportnummer: 2011/040

Klacht

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Beoordeling

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Conclusie

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Onderzoek

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Bevindingen

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop het CVZ zijn klachtbrief van 17 december 2008 heeft afgehandeld.

Bevindingen

1.1 Inleiding

De invoering van de Zorgverzekeringswet (Zvw) per 1 januari 2006 heeft ingrijpende gevolgen gehad voor de ziektekostenverzekering van een groep van ongeveer 130.000 personen, die in het buitenland wonen en uitsluitend uit Nederland hun pensioen of Wao-uitkering ontvangen. Deze groep bestaat voornamelijk uit Nederlanders die wonen in België, Duitsland, Frankrijk en Spanje. Vóór 2006 waren zij overwegend particulier verzekerd geweest tegen ziektekosten. Sinds de invoering van de buitenlandregeling van de Zvw hebben zij als 'verdragsgerechtigden' enerzijds het recht op een basisverzekering van het woonland en anderzijds de plicht tot betaling van een Zvw-bijdrage aan de Nederlands overheid, in dit geval aan het CVZ. De Nederlandse overheid betaalt op haar beurt een standaardvergoeding aan het woonland voor deze verdragsgerechtigden. Als gevolg van een rechterlijke uitspraak in maart 2006 is de hoogte van deze Zvw-bijdrage afgestemd op de gemiddelde ziektekosten in het woonland ('woonlandfactor'). Dit heeft de Zvw-bijdrage voor de meeste belanghebbenden aanzienlijk verlaagd.

De bezwaren van verzoeker tegen de Zvw-buitenlandregeling

Ook verzoeker en zijn echtgenote - beiden woonachtig in Spanje - vallen vanaf 1 januari 2006 onder de nieuwe regeling en hebben daar grote bezwaren tegen. Zij waren tot 1 januari 2006 particulier verzekerd en wilden dat graag zo houden. Verzoeker vindt het vooral onredelijk dat in de Zvw-bijdrage ook een AWBZ-bijdrage is opgenomen, terwijl daar in Spanje geen AWBZ-verstrekingen tegenover staan. Ook is hij van mening dat zijn Wao-uitkering (tot april 2007) geen 'wettelijk pensioen' vormde zoals bedoeld in de EU-verordening. Daarnaast heeft hij bezwaar tegen de berekeningswijze van de woonlandfactor.

1.2 Bezwaar en beroep

Verzoeker of zijn gemachtigde tekende in de periode van oktober 2005 tot 28 augustus 2009 (datum indiening klacht bij de Nationale ombudsman) op verschillende momenten bezwaar en beroep aan tegen beslissingen (op bezwaar) van het CVZ. Een chronologisch overzicht hiervan is opgenomen in Bijlage 1.

Ook diende verzoeker of zijn gemachtigde een vijftal klachten in over de gedragingen van het CVZ rond deze procedures. Een chronologisch overzicht hiervan is opgenomen in Bijlage 2.

Voor een goed begrip van de klacht is het nodig om de belangrijkste gebeurtenissen te noemen:

Op 9 en 27 april 2007 maakte verzoeker bezwaar tegen de inhouding van de Zvw-bijdrage op zijn AOW-pensioen en op zijn pensioenen;

Op 19 juni 2007 verklaarde het CVZ dit bezwaar niet-ontvankelijk;

Op 22 oktober 2007 trok het CVZ deze beslissing op bezwaar weer in;

Op 18 augustus 2008 kondigde het CVZ aan dat het de intrekingsbeslissing van 22 oktober 2007 weer zou intrekken;

Op 11 november 2008 droeg de rechtbank het CVZ op een nieuwe beslissing op het bezwaar van 9 april 2007 te nemen;

Op 27 november 2008 verklaarde het CVZ het bezwaarschrift van 9 april 2007 ongegrond

1.3 De klacht aan het CVZ

Op 17 december 2008 diende gemachtigde een klacht in bij het CVZ over de volgende gedragingen.

Over de handelwijze van het CVZ in de bezwaarprocedure

Het CVZ had in de intrekingsbeslissing van 22 oktober 2007 geen bezwaarclausule opgenomen. Volgens verzoeker was dit in strijd met de bepalingen van de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb).

Na de brief van 22 oktober 2007 had het CVZ geen nieuwe beslissing op bezwaar genomen.

Het CVZ had de wettelijke afhandelingstermijn van het oorspronkelijke bezwaarschrift overschreden, doordat het na 18 augustus 2008 geen nieuwe beslissing op bezwaar had genomen.

Op 16 oktober 2008 had gemachtigde aan het CVZ verzocht om de op 18 augustus 2008 aangekondigde nieuwe beslissing op bezwaar toe te zenden. Het CVZ had aan dit verzoek geen gehoor gegeven.

De brief van 18 augustus 2008 kwam er op neer dat het CVZ de bezwaarprocedure (naar aanleiding van het bezwaarschrift van 9 april 2007) wilde `overdoen' en de uitspraak van de beroepsrechter niet wilde afwachten. Gemachtigde erkende dat het CVZ bevoegd was om - hangende een beroepsprocedure - een bestreden besluit in te trekken of te wijzigen. Maar volgens hem bood de Awb geen ruimte om in dat stadium een eerder gevoerde bezwaarprocedure 'over te doen'.

Over de handelwijze van het CVZ in de beroepsprocedure

Het CVZ had de rechtbank niet onverwijld geïnformeerd over:

het besluit van 22 oktober 2007, waarin het CVZ de beslissing op bezwaar van 19 juni 2007 had ingetrokken;

het besluit van 18 augustus 2008, waarin het CVZ de beslissing van 22 oktober 2007 had ingetrokken.

Gemachtigde voerde aan dat de Awb voorschrijft dat - als het bestuursorgaan hangende een beroepsprocedure het aangevochten besluit intrekt of wijzigt - het hiervan onverwijld mededeling moet doen aan het rechtsorgaan waar het beroep aanhangig is gemaakt. Uit niets was hem gebleken dat het CVZ aan deze verplichting had voldaan.

Over de handelwijze van het CVZ in de klachtprocedure

Het CVZ had zijn klacht van 16 oktober 2008 niet binnen de wettelijke termijn afgehandeld.

1.4 De reactie van het CVZ aan gemachtigde

Ten aanzien van de bezwaar- en beroepsprocedure

In zijn brief van 23 juni 2009 constateerde het CVZ dat de meeste klachtonderdelen betrekking hadden op de ingestelde bezwaar- en beroepsprocedure. Het CVZ merkte hierover het volgende op:

"Het CVZ acht het niet wenselijk dat hij met u in afzonderlijke brieven inhoudelijk correspondeert over het geschil dat onderworpen is aan het oordeel van de rechter. De rechtbank zal zich te zijner tijd uitlaten over het geschil dat voorligt. U kunt uw grieven over het CVZ dan ook betrekken in de beroepsprocedure en voorleggen aan de rechtbank.

Het CVZ stelde dat het in zijn brief van 3 september 2007 al excuses had aangeboden voor de termijnoverschrijding van de beslissing op het bezwaarschrift van 9 april 2007. In de brief van 9 november 2007 had het CVZ zich verontschuldigd voor het feit, dat het de toezegging om het bezwaarschrift van 9 april 2007 door te sturen aan de SVB niet dan wel te laat was nagekomen.

Ten aanzien van de klachtprocedure

Het CVZ antwoordde dat het in twee eerdere brieven al was ingegaan op de klachten over de overschrijding van de klachtafhandelingstermijn. De klacht over de trage afhandeling van de klacht van 17 december 2008 verklaarde het CVZ gegrond. Het CVZ bood hiervoor zijn verontschuldiging aan.

1.5 De klacht aan de Nationale ombudsman

In zijn brief van 28 augustus 2009 aan de Nationale ombudsman klaagde gemachtigde erover dat het CVZ zijn klachten grotendeels niet-ontvankelijk had verklaard, deels niet had beantwoord en deels zaken anders had voorgesteld dan ze feitelijk waren. In deze brief en in zijn latere reacties bracht hij het volgende naar voren.

Ten aanzien van de bezwaarprocedure

Volgens gemachtigde had het CVZ zijn brief van 22 oktober 2007 op twee plaatsen een 'besluit' of een 'beslissing' genoemd. En ook de rechtbank had deze brief in haar vonnis van 11 november 2008 een 'besluit' genoemd. Volgens gemachtigde bleek hieruit duidelijk dat de intrekkingbeslissing van het CVZ van 22 oktober 2007 een Awb-besluit was, waarin het een bezwaarclausule had moeten opnemen.

In de door het CVZ genoemde brieven van 3 september 2007 en 9 november 2007 was het CVZ volgens gemachtigde onvoldoende ingegaan op de termijnoverschrijding. Onder andere had het CVZ zich niet verontschuldigd voor de te late beslissing van 19 juni 2007 op de bezwaarschriften van 23 oktober 2005 en 26 juli 2006.

Gemachtigde beklagde zich ook over het feit dat het CVZ zijn bezwaarschrift van 9 april 2007 op 19 juni 2007 niet-ontvankelijk had verklaard, had doorgestuurd aan de SVB en helemaal niet had behandeld. Het bezwaar van 9 april 2007 was immers niet alleen gericht tegen de inhouding van de Zvw-bijdrage op de AOW-uitkering, maar ook tegen de inhouding op andere pensioenen en lijfrenten. Op dit laatste bezwaar had het CVZ volgens hem nooit inhoudelijk gereageerd.

Gemachtigde protesteerde tegen de zienswijze van het CVZ dat de beslissing van 19 juni 2007 een beslissing zou zijn op de bezwaarschriften van 23 oktober 2005, 26 juli 2006 én 9 april 2007. Aan gemachtigde had het CVZ vóór 27 november 2008 nooit meegedeeld, dat de beslissing op bezwaar van 19 juni 2007 een beslissing was op meer bezwaren dan alleen dat van 9 april 2007. Ook viel dat niet op te maken uit de tekst van de beslissing van 19 juni 2007. Verder merkte gemachtigde op, dat de SVB al op 9 oktober 2007 had beslist op zijn (doorgezonden) bezwaarschrift van 9 april 2007.

Voorts wees gemachtigde erop dat het CVZ het bezwaarschrift van 9 april 2007 pas op 14 september 2007 had doorgezonden naar de SVB. Het CVZ had hierin volgens hem te traag gehandeld en zich niet gehouden aan de Awb-doorzendplicht.

Ten aanzien van de beroepsprocedure

Gemachtigde klaagde over de weigering van het CVZ om te reageren op deze klachtonderdelen. De rechtbank had op 11 november 2008 beslist op zijn beroepschrift, en deze beslissing was inmiddels onherroepelijk geworden. Gemachtigde zag niet in waarom het CVZ niet op deze klachtonderdelen wilde reageren, nu de rechtbank had gesproken.

1.6 De reactie van het CVZ aan de Nationale ombudsman

Het CVZ heeft in twee brieven aan de Nationale ombudsman gereageerd op de klachten van gemachtigde en is hierin alsnog ingegaan op de klachtonderdelen inzake de bezwaar- en beroepsprocedure(s). Deze reacties worden hieronder samengevat weergegeven.

Ten aanzien van de bezwaarprocedure

Het CVZ lichtte zijn handelwijze in de bezwaarprocedure als volgt toe.

Op 25 april 2007 had de Raad van State de uitspraak gedaan, dat de brieven van het CVZ over de Zvw-bijdrageplicht niet als Awb-besluiten konden worden aangemerkt. Op die grond had het CVZ op 19 juni 2007 alle ruim 3500 bezwaren, die waren gericht tegen de inhouding van de Zvw-bijdrage op uitkeringen en pensioenen, niet-ontvankelijk verklaard. Zo ook de bezwaarschriften van gemachtigde van 23 oktober 2005 en 26 juli 2006. Gelet op het grote aantal bezwaarschriften had het CVZ gekozen voor een standaardbeslissing. Omdat een standaardbrief was gebruikt, was niet gespecificeerd op welk bezwaarschrift(en) deze beslissing betrekking had.

Het CVZ had de bezwaren doorgezonden omdat niet het CVZ, maar de broninhouders zoals de SVB bevoegd waren om op de bezwaren tegen de Zvw-inhouding op het AOW-pensioen te beslissen. Daarom had het CVZ het bezwaarschrift van gemachtigde op 14 september 2007 doorgezonden aan de SVB. Volgens het CVZ was dit in lijn met de toen geldende jurisprudentie.

Op 15 april 2008 had de Rechtbank Amsterdam uitspraak gedaan dat de massale beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het CVZ van 19 juni 2007 niet in stand kon blijven.

Na deze uitspraak kwam het CVZ tot de conclusie dat het in alle beroepsprocedures waarin de standaardbeslissing van 19 juni 2007 onderwerp van geschil was, deze beslissing moest intrekken. Ook in de zaak van gemachtigde was dit het geval. Het CVZ was niet in staat om direct na 15 april 2008 direct voor alle aanhangige zaken een nieuwe beschikking te nemen en is daarom gefaseerd tot intrekking overgegaan.

Overigens vermeldde het CVZ dat het pas vanaf 1 augustus 2008 door wetwijziging het enige bevoegde bestuursorgaan was, dat bezwaren en beroepen tegen de Zvw-inhouding kon afhandelen.

Wat betreft het ontbreken van een bezwaarclausule in de brief van 22 oktober 2007.

Omdat de brief van 22 oktober 2007 volgens het CVZ geen besluit was in de zin van de Awb, was het niet noodzakelijk daarin een bezwaarclausule op te nemen.

Wat betreft het niet nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar na de brief van 22 oktober 2007.

Het CVZ leidde uit een uitspraak van de Raad van State van 25 april 2007 af, dat niet het CVZ maar de SVB bevoegd was om een beslissing te nemen op het bezwaarschrift. Dit standpunt werd pas later door de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam op 15 april 2008 achterhaald. Daarnaast had de rechtbank het beroep van gemachtigde op 11 november 2008 gegrond verklaard en het CVZ vond dat daarmee ook de brief van 22 oktober 2007 was behandeld. Het CVZ vroeg zich af welk belang gemachtigde nog had bij een verdere discussie over de status van de brief van 22 oktober 2007, nu de rechtbank over deze zaak uitspraak had gedaan, het CVZ daarna een nieuwe beslissing op bezwaar had genomen en ook de SVB een beslissing op bezwaar in dezelfde zaak had genomen.

Wat betreft de overschrijding van de beslistermijn op bezwaar.

Volgens het CVZ had het op 19 juni 2007 beslist op de bezwaarschriften van 23 oktober 2005 en 26 juli 2006. Dat het CVZ de nieuwe beslissing op deze bezwaarschriften pas op 27 november 2008 had genomen, was een gevolg van de uitspraken van de rechtbank Amsterdam van 15 april 2008.

Op het bezwaarschrift van 23 augustus 2008 had het CVZ na dertien weken en drie dagen beslist. Het CVZ erkende dat dit drie dagen te laat was.

Wat betreft het niet nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar na 18 augustus 2008

Het CVZ zag niet in waarom het naast de beslissing van 27 november 2008 ook nog een beslissing moest nemen naar aanleiding van zijn brieven van 22 oktober 2007 en 18 augustus 2008. Dan zou het immers twee beslissingen nemen op hetzelfde bezwaarschrift van 9 april 2007.

Wat betreft het 'overdoen' van de bezwaarprocedure door het CVZ.

Na de uitspraken van de Rechtbank Amsterdam van 15 april 2008 besloot het CVZ om hangende de beroepsprocedures de beslissingen van 19 juni 2007 in te trekken en heeft gemachtigde op 18 augustus 2008 uitgenodigd voor een hoorzitting. Het CVZ was van mening dat de beslissing op bezwaar van 27 november 2008 zeker niet te laat was afgegeven.

Dat het CVZ niet was ingegaan op het bezwaarschrift tegen de inhouding van de Zvw-bijdrage op zijn overige pensioenen, motiveerde het CVZ als volgt. Tot 1 augustus 2008 gold, dat een belanghebbende die bezwaar had tegen inhouding van de Zvw-bijdrage op zijn particuliere pensioen of lijfrente, dit alleen via civielrechtelijke weg kon aanvechten. Hierin had het CVZ geen Awb-doorzendplicht, omdat pensioenfondsen en levensverzekeraars private partijen zijn. Pas vanaf 1 augustus 2008 was het CVZ met terugwerkende kracht als enige bevoegd in procedures inzake de inhouding van Zvw-bijdrage op alle inkomenssoorten.

Ten aanzien van de beroepsprocedure

Wat betreft het niet onverwijld informeren van de rechtbank door het CVZ.

Het CVZ voerde aan dat het de rechtbank op 22 oktober 2007 schriftelijk had ingelicht over de brief, die het op 22 oktober 2007 aan gemachtigde had gestuurd. Daarmee had het voldaan aan haar Awb-plicht om de rechtbank onverwijld te informeren.

In de brief van 18 augustus 2008 had het CVZ aan gemachtigde meegedeeld dat het *voornemens* was om de brief van 22 oktober 2007 in te trekken en gemachtigde daarom uitnodigde voor een hoorzitting. Omdat deze brief slechts een voornemen tot intrekking en een uitnodiging voor een hoorzitting bevatte, was het CVZ niet verplicht om de rechtbank hierover te informeren.

Overigens erkende het CVZ dat in deze brief een onjuiste formulering was opgenomen. Daar waar '22 oktober 2007' stond, had '19 juni 2007' moeten staan. Over de intrekking van deze beslissing had het CVZ de rechtbank al op 22 oktober 2007 geïnformeerd, dus

die zinsnede had het CVZ uit deze brief moeten weglaten.

Het CVZ wilde tenslotte nadrukkelijk de indruk wegnemen dat het de intentie had gehad om gemachtigde een rechtsingang te ontnemen of hem informatie te onthouden.

Beoordeling

Gemachtigde klaagt over de wijze waarop het CVZ zijn brief van 17 december 2008 heeft afgehandeld. Zijn belangrijkste klachten zijn dat het CVZ op een aantal klachtonderdelen inhoudelijk niet heeft willen ingaan en op één klachtonderdeel helemaal niet gereageerd heeft.

2.1 De klacht dat het CVZ niet wilde ingaan op enkele klachtonderdelen

Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van overheidsinstanties feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit houdt onder andere in dat - als een overheidsinstantie weigert in te gaan op een klachtonderdeel - zij hiervoor een goede grond moet aanvoeren.

Gemachtigde klaagt over het feit dat het CVZ in de klachtafhandelingsbrief niet heeft willen ingaan op een deel van zijn klacht. Het CVZ achtte dit niet wenselijk, omdat er een beroepsprocedure liep bij de rechtbank. In de reactie aan de Nationale ombudsman ging het CVZ alsnog in op de niet-beantwoorde klachten van gemachtigde.

Vastgesteld wordt dat de klachtonderdelen niet over de inhoud van het geschil gingen - de inhouding van de Zvw-bijdrage - maar over de gedragingen van het CVZ in de bezwaar- en beroepsprocedure(s), zoals de informatieverstrekking aan de rechtbank en de voortvarendheid. Klachten over dergelijke gedragingen horen thuis in een klachtprocedure. Het CVZ heeft overigens niet gemotiveerd of aannemelijk gemaakt waarom een uitspraak van het CVZ over deze klachten de rechtbank voor de voeten zou lopen.

De Nationale ombudsman is daarom van oordeel dat het CVZ de weigering om de betreffende klachtonderdelen te beantwoorden, niet goed heeft gemotiveerd. Door dit na te laten heeft het CVZ gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste. De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

2.2 De klacht dat het CVZ niet heeft gereageerd op een klachtonderdeel

Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat overheidsinstanties secuur werken. Dit betekent onder andere dat een overheidsinstantie adequaat moet reageren op een klacht.

Gemachtigde klaagt er over dat het CVZ niet heeft gereageerd op zijn brief van 16 oktober 2008. In deze brief klaagde hij erover dat het CVZ de bezwaarprocedure wilde 'overdoen',

terwijl zijn beroepschrift tegen diezelfde beslissing in behandeling was bij de rechtbank.

De Nationale ombudsman constateert dat het CVZ niet heeft gereageerd op de klachtbrief van 16 oktober 2008. Ook in de latere brief van 23 juni 2009 is het CVZ niet ingegaan op deze klacht. In deze brief stelde het CVZ weliswaar dat het al in twee eerdere brieven was ingegaan op de termijnoverschrijdingen, maar deze verwijzing naar die correspondentie was niet correct. De termijnoverschrijdingen waarover het CVZ in die twee brieven had geschreven, hadden geen betrekking op de klacht van 16 oktober 2008.

Dat het CVZ niet heeft gereageerd op dit klachtonderdeel, is in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid. Ook deze gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het CVZ is

gegrond ten aanzien van het niet willen ingaan op enkele klachtonderdelen, wegens strijd met het motiveringsvereiste;

gegrond ten aanzien van het niet reageren op een klachtonderdeel, wegens strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

INSTEMMING

Met instemming heeft de Nationale ombudsman er kennis van genomen dat het CVZ alsnog op de klachtonderdelen is ingegaan en gemachtigde inmiddels heeft uitgenodigd voor een gesprek.

SLOTBESCHOUWING

Het CVZ en gemachtigde zijn verwikkeld geweest in een langdurig juridisch conflict. Dit speelde zich af in een - vooral voor het CVZ - roerige tijd. Enorme aantallen bezwaarschriften, die het CVZ moest verwerken; onderling tegenstrijdige uitspraken van Raad van State en rechtbank Amsterdam; en een wetswijziging per 1 augustus 2008, waardoor het CVZ met terugwerkende kracht als exclusief bevoegde instantie alle bezwaren inzake de Zw-buitenlandregeling moest behandelen. Door deze omstandigheden heeft het CVZ niet altijd even voortvarend en adequaat gereageerd op de vele procedurele stappen van gemachtigde.

Wat opvalt in deze zaak is dat zowel gemachtigde als het CVZ zich formeel hebben opgesteld in dit juridisch steekspel. Uit de reactie van het CVZ blijkt nergens dat het CVZ een poging heeft gedaan om het conflict te deëscaleren of te dejuridiseren. Wellicht had een (bemiddelings)gesprek een aantal pijnpunten over de gang van zaken kunnen wegnemen.

Deze overweging dringt zich temeer op omdat gemachtigde bezwaar- en klaagschriften voor een groot aantal andere belanghebbenden indiende en nog steeds indient. Gelet hierop lijkt het zinvol om in gesprek te gaan met betrokkene, om zijn beweegredenen en belangen te achterhalen en te onderzoeken of het huidige conflict en toekomstige conflicten niet op andere wijze kunnen worden opgelost. Er valt mogelijk veel mee te winnen voor beide partijen. Het verheugt mij daarom dat het CVZ - na interventie van mijn zijde - gemachtigde heeft uitgenodigd voor een gesprek.

Onderzoek

Op 28 augustus 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van het CVZ te Diemen. Na een interventie door de Nationale ombudsman wendde de gemachtigde van verzoeker zich op 15 maart 2010 opnieuw tot de Nationale ombudsman. Op 3 mei 2010 werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het CVZ verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd het CVZ een aantal specifieke vragen gesteld.

Beide partijen maakten gebruik van de gelegenheid om op de bevindingen te reageren. Naar aanleiding van de opmerkingen van beide partijen is het verslag van bevindingen op enkele punten aangepast.

INFORMATIE-OVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klacht gemachtigde aan het CVZ van 17 december 2008;

Reactie CVZ aan gemachtigde van 23 juni 2009;

Klacht aan Nationale ombudsman van 28 augustus 2009 (met bijlagen);

Brief van gemachtigde aan Nationale ombudsman van 1 december 2009 (met bijlagen);

Brief van CVZ aan Nationale ombudsman van 9 februari 2010 (met bijlagen);

Brief van gemachtigde aan Nationale ombudsman van 15 maart 2010;

Brief van CVZ aan Nationale ombudsman van 2 juli 2010 (met bijlagen);

Brief van gemachtigde aan Nationale ombudsman van 18 juli 2010 (met bijlagen).

Reactie op verslag van bevindingen van gemachtigde van 14 januari 2011

Reactie op verslag van bevindingen van het CVZ van 21 januari 2011

BIJLAGE 1: Chronologisch overzicht van bezwaar- en beroepsprocedure(s)

Op 23 oktober 2005 meldde verzoeker zich onder protest aan bij het CVZ voor de Zvw-buitenlandregeling.

Op 5 december 2005 maakte hij tevens bezwaar tegen het feit, dat in de Zvw-bijdrage ook een AWBZ-bijdrage was opgenomen.

In december 2005 besliste het CVZ dat verzoeker onder de verdragsregeling van de Zvw viel en dat hij een bijdrage moest betalen aan het CVZ.

Op 28 maart 2007 deelde de Sociale Verzekeringsbank (SVB) aan verzoeker mee dat zij vanaf april 2007 de Zvw-bijdrage op zijn AOW-uitkering zal inhouden.

Op 9 april 2007 maakte verzoeker bezwaar tegen deze beslissing van de SVB bij het CVZ. Hij maakte bezwaar tegen de inhouding van de Zvw-bijdrage op zijn AOW-pensioen en op zijn andere pensioenen. Op 27 april 2007 vulde hij dit bezwaarschrift aan.

Op 19 juni 2007 verklaarde het CVZ het bezwaarschrift niet-ontvankelijk en gaf aan dat het het bezwaarschrift zou overdragen aan de SVB.

Op 16 september 2007 tekende gemachtigde beroep aan bij de rechtbank tegen het uitblijven van een beslissing van het CVZ op zijn bezwaarschrift van 9 april 2007.

Op 9 oktober 2007 verklaarde de SVB het doorgezonden bezwaarschrift van 19 juni 2007 ongegrond. Gemachtigde tekende daartegen beroep aan bij de rechtbank.

Op 22 oktober 2007 berichtte het CVZ aan gemachtigde:

“Inmiddels is gebleken dat het CVZ abusievelijk op 19 juni 2007 op uw bezwaarschrift heeft beslist. Uw bezwaarschrift is gericht tegen een brief van de SVB, en niet het CVZ. Daarom is het CVZ niet bevoegd om een beslissing op uw bezwaarschrift te nemen.

Ik trek daarom de beslissing van 19 juni 2007 op uw bezwaarschrift in en stuur uw bezwaarschrift ter verdere afhandeling door naar de SVB, vestiging Rotterdam.

U heeft beroep ingesteld tegen de beslissing van 19 juni 2007 van het CVZ. U heeft nu geen belang meer bij de behandeling van uw beroep, omdat het CVZ de beslissing waartegen het beroep zich richt, heeft ingetrokken.”

Het CVZ verzocht verzoeker om zijn beroepschrift bij de rechtbank in te trekken en zegde toe het al betaalde griffierecht te vergoeden.

Op 18 augustus 2008 deelde het CVZ aan gemachtigde het volgende mee:

“U hebt bij de rechtbank Amsterdam een beroepschrift ingediend tegen het besluit van het CVZ van 19 juni 2007. Naar aanleiding van uw beroepschrift zal het CVZ het besluit van 22 oktober 2007 intrekken en daarvoor in de plaats een nieuwe beslissing op bezwaar nemen. Alvorens dat te doen stelt het CVZ u in de gelegenheid gehoord te worden over uw bezwaren tegen de inhouding van de Zvw-bijdrage op uw inkomen. Ik nodig u daarom uit voor een hoorzitting op donderdag 28 augustus 2008 ...”

Op 23 augustus 2008 tekende gemachtigde bezwaar aan tegen de inhoudingen van de Zvw-bijdrage door het CVZ op de lijfrente-uitkeringen, die hij in 2007 uitbetaald had gekregen van een levensverzekeringsmaatschappij.

Op 10 oktober 2008 nodigde het CVZ gemachtigde opnieuw uit voor een hoorzitting.

In haar uitspraak van 11 november 2008 overwoog de rechtbank Amsterdam dat het CVZ op 18 augustus 2008 aan verzoeker had meegedeeld dat het zijn besluit van 22 oktober 2007 had ingetrokken en een nieuw besluit op het bezwaarschrift van 9 april 2007 zou nemen. Naar het oordeel van de rechtbank had het CVZ de bezwaren van eiser in zijn beslissing van 19 juni 2007 ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Het CVZ was immers - door de wijziging van de Zvw per 1 augustus 2008 - met terugwerkende kracht het enige bestuursorgaan dat bevoegd was om over de inhouding van de Zvw-bijdrage besluiten te nemen. De rechtbank verklaarde het beroep gegrond en bepaalde dat het CVZ binnen zes weken een nieuw besluit diende te nemen op het bezwaarschrift van 9 april 2007.

Op 27 november 2008 nam het CVZ een beslissing op bezwaar van 9 april 2007 en verklaarde het bezwaar ongegrond. Het beschouwde de Zvw-aanmelding (onder protest) van verzoeker van 23 oktober 2005 als het eerste (premature) bezwaarschrift, gericht tegen de CVZ-beslissing van december 2005. De latere bezwaarschriften van gemachtigde van 5 december 2005, 26 juli 2006, 9 april 2007 en van 23 augustus 2008 zag het CVZ als aanvullingen op het eerste bezwaarschrift.

Op 4 januari 2009 tekende gemachtigde beroep aan bij de rechtbank tegen de beslissing op bezwaar van het CVZ van 27 november 2008. Volgens gemachtigde heeft de rechtbank dit beroep aangehouden totdat de Centrale Raad van Beroep heeft beslist op het collectieve hoger beroep van een groep belanghebbenden.

BIJLAGE 2: Chronologisch overzicht van de klachten

Klacht 1:

Op 31 mei 2007 diende verzoeker een klacht in bij het CVZ, dat het nog niet had beslist op het bezwaarschrift van 9 april 2007.

Op 3 september 2007 reageerde het CVZ op deze klacht. De klacht van verzoeker dat het CVZ niet had beslist op het bezwaarschrift van 9 april 2007, wees het CVZ van de hand. Het had immers het bezwaarschrift van 9 april 2007 niet-ontvankelijk verklaard in haar beslissing van 19 juni 2007. Het erkende wel dat het de beslistermijn had overschreden en bood daarvoor haar excuses aan.

Klacht 2:

Op 25 september 2007 diende gemachtigde bij het CVZ een klacht in over het feit, dat het CVZ pas op 14 september 2007 zijn bezwaarschrift van 9 april 2007 had doorgestuurd aan de SVB. Bovendien wees hij erop dat zijn bezwaar ook was gericht tegen de inhouding op zijn overige pensioenen. Hij klaagde erover dat het CVZ op dat bezwaar niet had gereageerd.

Op 9 november 2007 reageerde het CVZ op deze klacht. Het CVZ erkende dat het bezwaarschrift van 9 april 2007 te laat was doorgezonden aan de SVB en bood daarvoor verontschuldiging aan. Daarnaast was het CVZ van mening dat verzoeker zijn bezwaren tegen de inhouding van de Zvw-bijdrage door andere broninhouders op zijn overige pensioenen aan die instanties kenbaar diende te maken. Dit klachtonderdeel wees het CVZ af. Bovendien had verzoeker in beroep kunnen gaan tegen de beslissing van het CVZ van 19 juni 2007, zo liet het CVZ weten.

Klacht 3:

Op 23 augustus 2008 wees gemachtigde het CVZ erop dat zijn beroep tegen de beslissing op bezwaar van het CVZ van 19 juni 2007 bij de rechtbank Amsterdam aanhangig was. Hij meende dat met het houden van een hoorzitting een 'doublering' plaats zou vinden met de lopende beroepszaak. Hij vroeg het CVZ of het met de nog te nemen nieuwe beslissing vooruit wilde lopen op de uitspraak van de rechtbank Amsterdam.

Op 10 oktober 2008 reageerde het CVZ op deze brief. Het CVZ verwachtte dat - gezien een recente uitspraak van de rechtbank Amsterdam - de rechtbank de beslissing op bezwaar van het CVZ van 19 juni 2007 zou intrekken en het CVZ zou opdragen een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen. Opnieuw nodigde het CVZ gemachtigde uit voor een hoorzitting.

Klacht 4:

Op 16 oktober 2008 diende gemachtigde een klacht in tegen de procedurele handelwijze van het CVZ. Gemachtigde bevestigde dat het CVZ bevoegd was tot het intrekken van het oude besluit en tot het nemen van een nieuw besluit, maar niet tot het opnieuw 'overdoen' van de bezwaarprocedure. Hij verzocht het CVZ hem het nieuwe besluit op bezwaar toe te zenden en de rechtbank hiervan onverwijld op de hoogte te stellen.

Op 11 november 2008 verzocht gemachtigde het CVZ om hem de ontvangst van de klacht te bevestigen en op deze klacht te reageren.

Klacht 5:

Op 17 december 2008 diende gemachtigde een klacht in bij het CVZ (zie paragraaf 1.3).

Op 30 januari 2009 diende gemachtigde een klacht in bij het CVZ over het feit, dat het CVZ nog niet gereageerd had op deze klacht.

Op 23 juni 2009 beantwoordde het CVZ de klacht van 17 december 2008 (zie paragraaf 1.3).

Achtergrond

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Deze regeling is gebaseerd op Verordening EU 883/04, op artikel 69 Zorgverzekeringswet en op artikel 6.3.1 t/m 6.3.6 Regeling zorgverzekering

Deze procedure is aangespannen door enkele personen, gesteund door de Stichting Belangenbehartiging Nederlandse Gepensioneerden in het Buitenland. Op 26 augustus 2009 heeft de CRvB prejudiciële vragen over deze zaak voorgelegd aan het Europese Hof van Justitie (LJN:BJ5891). Op 14 oktober 2010 heeft het Hof hierop arrest gewezen (Zaaknummer C-345/09).